

EGYEDEM-BEGYEDEM,
EZ A TÜCSÖK-EGYETEM?

2007. SZEPTEMBER

Szivárvány

SZILÁGYI DOMOKOS

Mondogató

- Egyedem-begyedem,
ez a tücsök-egyetem?
- Arrább tessék, Feketerigó,
itt a Cserebogár-mulató.
- Egyedem-begyedem,
mi csücsül a fejedem?
- Három csillag, két cinege
hussant az imént épp ide le.
- Egyedem-begyedem,
mi marad a kezemen?
- Tulipánillat, szegfűlevél,
mosolya éppen a szívemig ér!

Egyedem-begyedem, ez a Szivárvány-egyetem.
Szeptembertől júniusig ide jár mindenki, aki szereti
a játékot, a mesét, a verset. Hozzánk csak
jókedvből kell felvételizni:
aki mosolyog, már sikerült is a vizsgája.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

LÁSZLÓ NOÉMI

Mesteremberek

Mitől villog ez a rács?
Mikor kalapálta,
mikor kicifrázta,
jókedvű volt a kovács.

Hát a fal? Téglafal?
Mitől olyan egyenes?
Mikor föltornyozta,
mikor bevakolta,
mosolygott a kőműves.

Hát a liszt, búzaliszt,
mitől olyan hófehér?
Mikor megőrölte,
a molnár azt füttyölte:
de finom lesz a kenyér!

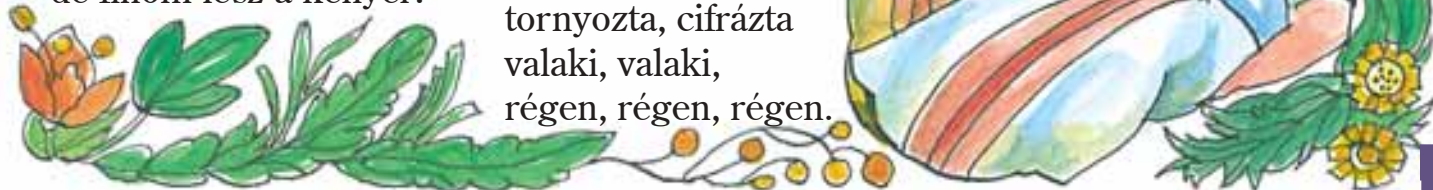
Hát a fű, hát az ég,
mitől olyan harmatos,
mitől olyan pára-kék?
Azt is jókedvében,
füttyel és mosollyal
gyúrta, hajlította,
tornyozta, cifrázta
valaki, valaki,
régén, régén, régén.

Persze a Szivárvány-
egyetem után még egy-két
iskolát ki kell járatok, hogy
igazi szakmátok legyen.

A következő oldalakon
sokféle mesterségről
mesélünk. Egyik
érdekesebb, mint a másik.

Válogassatok!

Ne feledjétek: mindenik
szakma szép, de csak akkor,
ha jól megtanulod, és
örömmel végzed.

A kovács

Földig ér a kovácsmester köténye. Kispöröly, nagy-pöröly árnyéka ugrál a falon. Szanaszét ugrálnak a szikrák. Dohogva lát munkához a sokráncú fújtató. Lehelete nyomán felizzik a parázs.

A kezek érdesek, a szerszámok fényesek: ragyog rajtuk a munka nyoma. Felszisszen a fogó. Legerősebb szorítása a mesternek van. Övé a legdurvább tenyér is. Követi őt a segéd, aki már egyedül is tud patkót kovácsolni. De az igazi dallamot még nem tudja előcsalni az üllőből. Ahhoz két kovács kell.

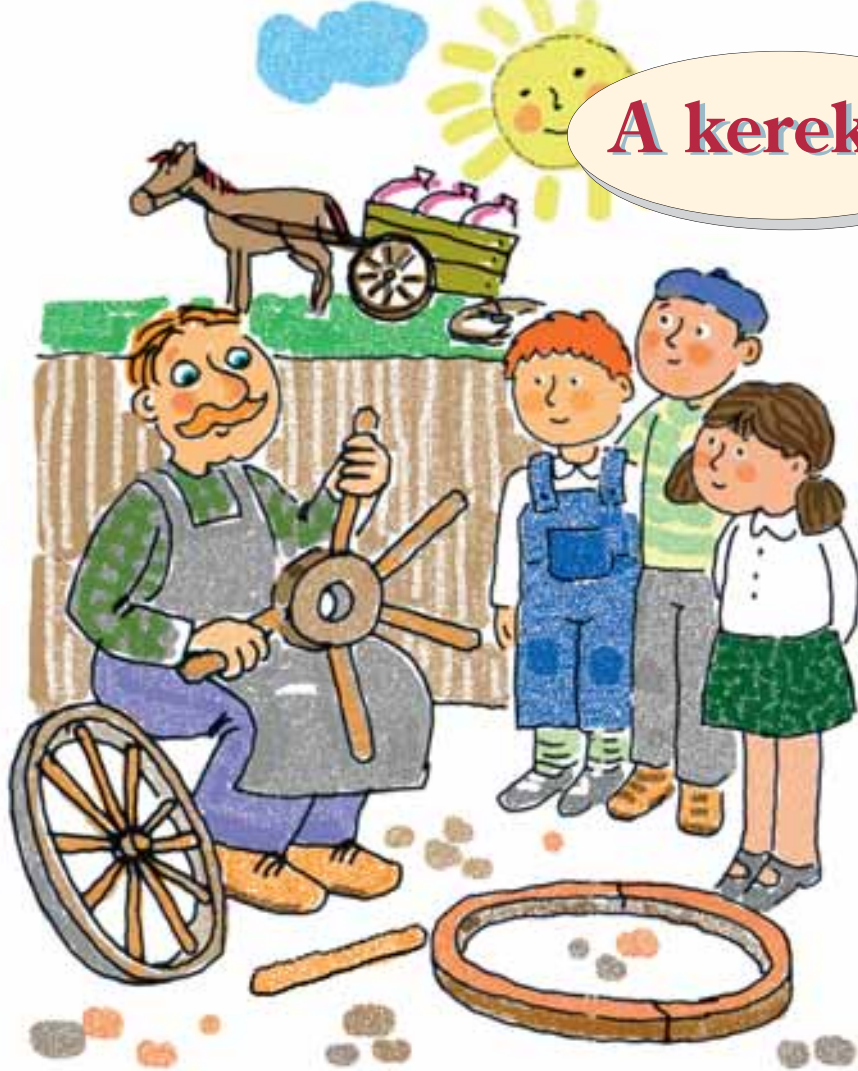
A félkörben álló gyerekek bámész szemét egyre nagyobbra kerekíti az ámulat.

– Nosza – rikkant a mester –, kiből lesz kovácsinas?
– Reszelős hangon kacag is hozzá. Kisebb pörölyök gúnyosan csiklandozzák az üllőt: le-gény kell ám i-de!

Kész a patkó! Még egy utolsó, cifra dallam az üllőn. Sóhaj – sercegés. A patkónak ideje sincs kihűlni. Kintről nyerítés hallatszik.

Új cipőért jött egy ló...

A kerekes

Türelmesen várakozik a sánta szekér, amíg a mester elkészül a munkájával. Mi más tehetne? Három keréken nem futhat messzire. Valóságos csuda, amit a mester művel. Sorra egymásba illeszti a gondosan megmunkált darabokat. Még néhány jólírányzott koppintás, és készen van a famunka. A befejező részt csak a kováccsal közösen lehet elvégezni. Már hozza is az izzó kerékabroncsot. Körülötte remeg a levegő. Sistereg és felnyög a kerék a hűlő vaspánt szorításában.

Kész! Indulhat a szekér. Várják a tücsökhangú boglyák, a tömött kalangyák, a nagyhasú zsákok, a dohogó malmok.

A nap aranyküllőket rajzol az égre. Olyan ez, mint egy roppant cégtábla a műhely tetején: lám, itt dolgozik a kerekes.

Nagyhasú zsákok sorban huppannak a széles eresz alá. Nyögnek is, amint földet érnek. Egyik sem lökdösődik. Itt különösen illetlenségnek számít az ilyesmi!

A molnár

Minden zsák egy névjegykártya. Sokat elárul a gazdájáról. Az újabbak, tisztábbak büszkén húzzák ki a derekukat. A foltosabbja szerényen fordul a fal felé...

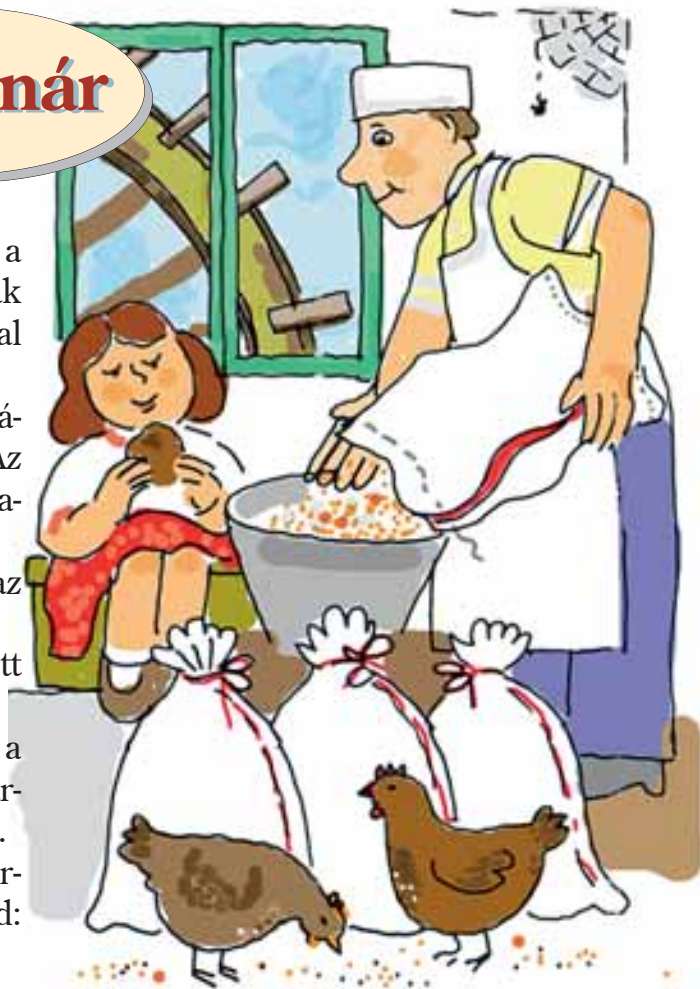
Begyes tyúkok kapirgálnak a szekerek alatt. Válogatnak, mint minden molnár tyúkjá. Ez sem jó! Az sem jó! Az abrakostarisznyából egyhangú ropogtás hallatszik. Pihen a pejkió, nehéz volt a szekér!

Dohog a gép: mikor lesz megállás? Futkos az éber olajozó: ide is egy csepp, oda is egy csepp.

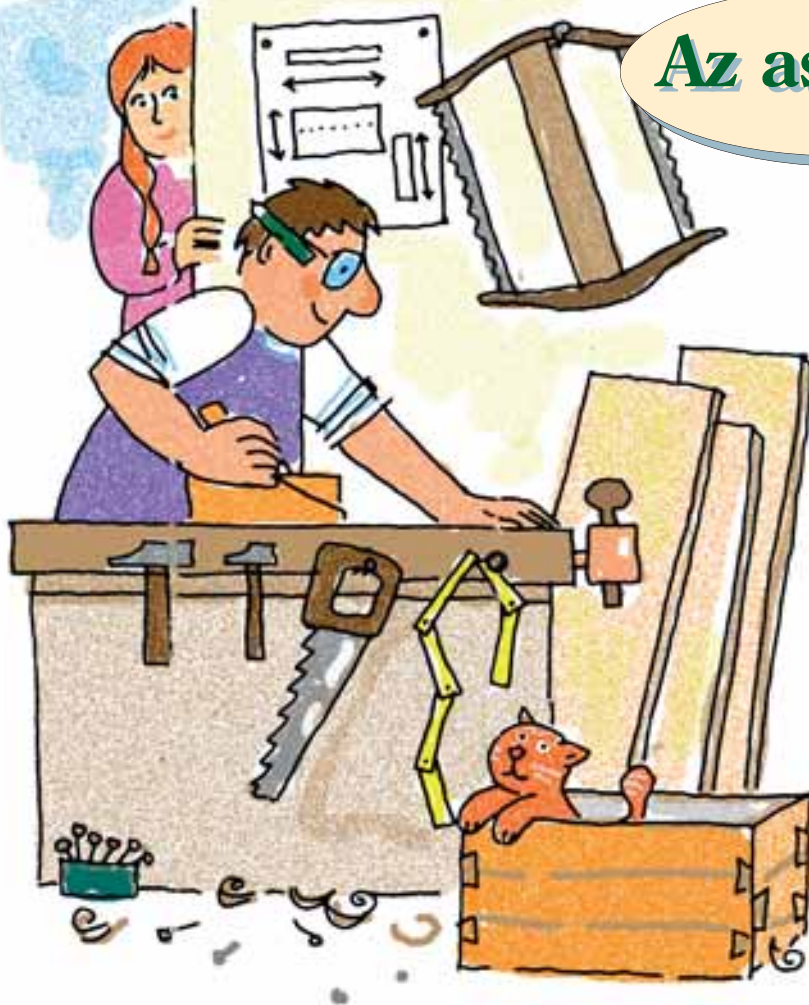
Minden lisztes, még az üres egérfogó is. Ki látott már nyár közepén „deres” pókhálót?!

A „behavazott” sapkájú molnár fülel, néha igazít a masinán. Jó lisztet örölni nagy tudomány. Hét határban dicséri érte az asszonynép. Büszke rá nagyon.

Anyák kezében szíták riszálják derekukat. Kormos torkú kemencék hevülnek. Visít a gyerekhad: cipót remél... Piros-ropogós-mosolygósat.

Az asztalos

Sikolt a vajszínű deszka. Belemart a körfűrész foga. Kemény hangokkal el-

lenkezik, mindhiába: formát kell változtatni a mester akarata szerint. Fül mellett lapul a ceruza, majd a vonalzó mentén szalad. Nyújtózik a méteres: kész a terv!

Szorít a gyalupad. Markában moccanni sem tud a fa. A fényes gyalu sikoltva csusszan. Jószagú, kunkori forgácsindák kandikálnak ki belőle.

Az enyvezőprés szorítása össze-forrasztja a darabokat. Kalapács koppan: „fején találta a szeget”.

Kész a láda. Nem akármilyen: kelengyés. Tulipánokat festenek rá, bele pedig a Juliska hozománya kerül: gondosan szőtt vásznak, szépen hímzett kendők, varrottasok.

Még az idén meglesz a kézfogó.

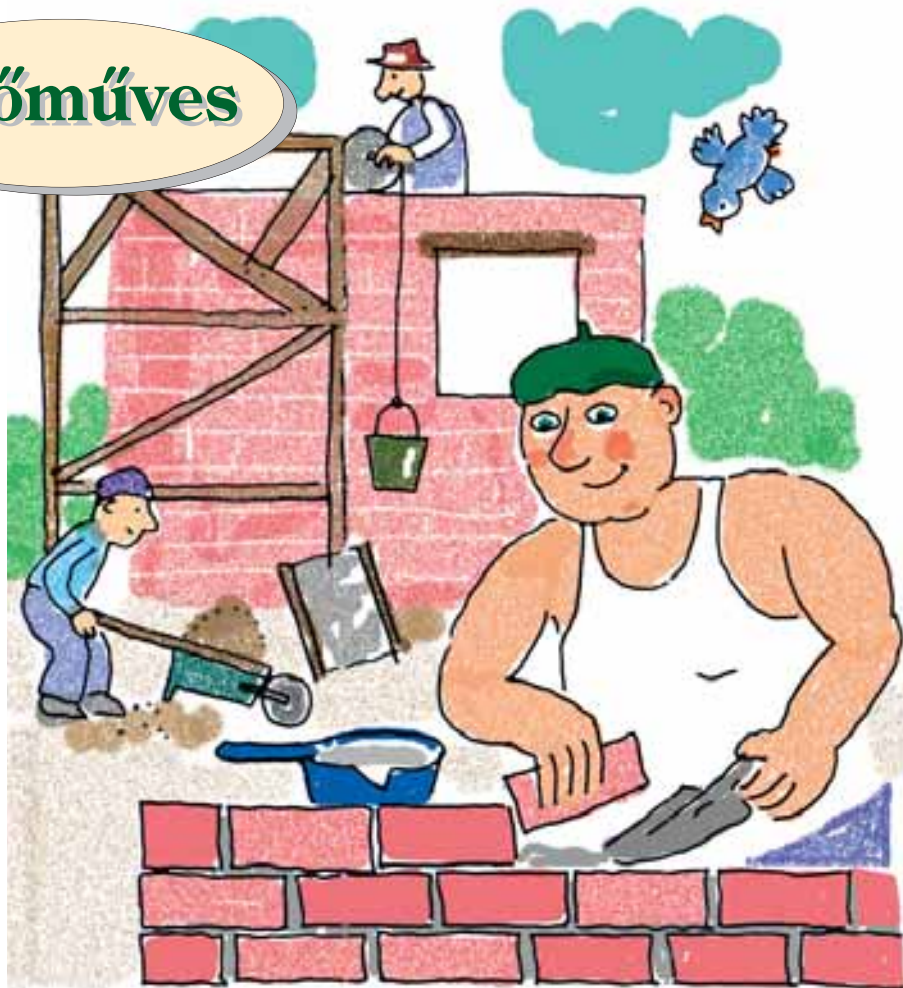
Nő a fal, mintha láthatatlan kezek húznák. Repül a tégláról kézről kézre. Nyikorgó csigán surran az érdes kötél. Egyenletesen kúszik felfelé a malterosveder. A mester tempósan végzi a dolgát. Malter, téglát. A sorrend ugyanaz. Mélybe bámul a függőőn. Erélyesen igazít a kalapács. Az igényes vízmérték nem talál kivetnivalót.

Nő a fal, ismét emelni kell az állványt. Rövid vezényszavak pattognak: „Téglát, maltert! Homokot! Meszet! Gyorsabban! Elég!” Ámul a fehér meszesgödör. Öble mind nagyobb lesz. Az utolsó téglák szertartásos méltósággal kerülnek a helyükre.

Kész! Pirosban áll a ház.

„Az én házam, az én váram.”

A kőműves

Az ács

Megbízható geren-
dák nyújtóznak faltól
falig. Nyurga szarufák
adnak egymásnak talál-

kát a magasban. Minden darab pontosan összeillik. Nem csoda: már a földön kiszabták valamennyit. Az ácsok hárman vannak, hiszen: egy ács nem ács, két ács fél ács, három ács egy ács!

Szorít a vaskapocs, sorakoznak a lécek, nemsokára minden cserép a helyére kerül. Elenyészik a szekercecsatogás, elül a fűrészek torokhangja. Kész a tető. Már csak a mester lovagol a magasban. Egyenes derékkal üli meg a tetőgerincet. Bokrétát tűz az új tetőre, aztán átadja a munkát: „No, öntözzé meg a gazdája, s ha nem, hát a tűzoltó!”

De már jön is a gazda. Kezében nagyhasú kancsó, benne a bor csurgatott borostyán. Koccintanak, s szíves szóval kívánják: „Áldás, békesség lakjon e házban!”

KOVÁCS KATALIN

A suszter széke

Háromlábú kisszékemnek
Kitörött a lába.

Elvittem az asztaloshoz,
Hogy megreperálja.

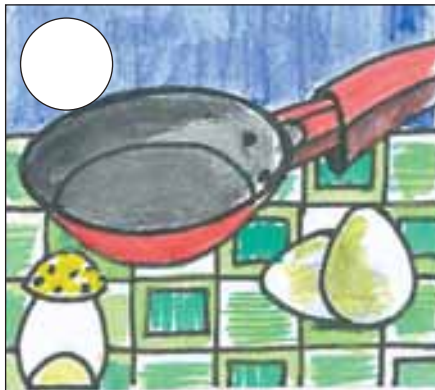
Az asztalos otthon sincs,
Nem jó nála a kilincs.

Szaladt hát a lakatoshoz,
Igazítson rajta.

A lakatos otthon sincs,
Tojást sütni, sója nincs.

Sietett a sarki boltba,
Találna még nyitva.

Tojás sült a lakatosnak,
Elkészült a zár is,
Kisszékemnek jó a lába,
Azon ülök máris.

SZÁMOZD MEG

a képeket olyan sorrendben, ahogyan Kati néni elmeséli a versben.

Melyik szerszám és
melyik munkadarab
illik a mesterek
kezébe?
Ceruzáddal

VEZESS

mindent a helyére!

lakatos

szakács

asztalos

cipész

FORRÓ ÁGNES rajzai

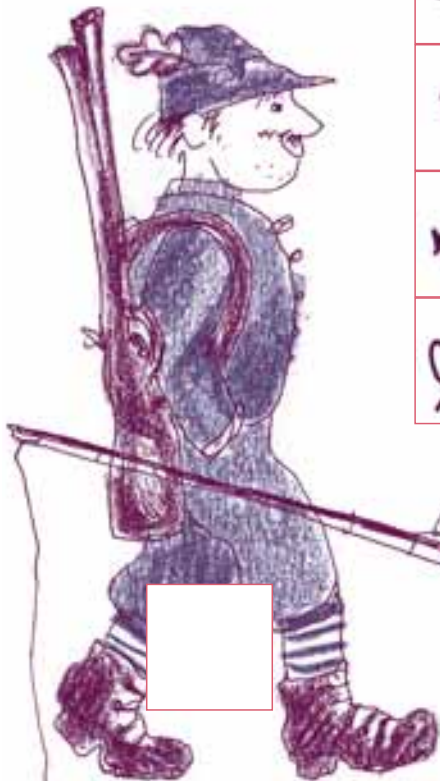
CSEH KATALIN

Ász-ész-ista

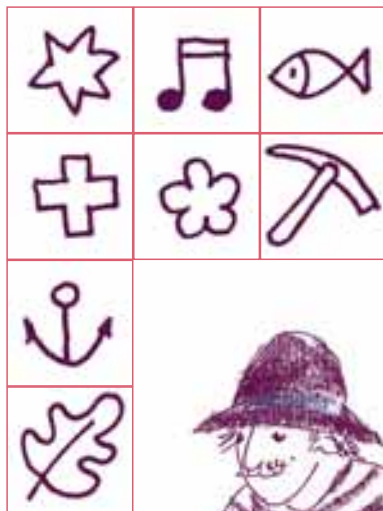
Rákász, pákász, bányász,
Halász, vadász, kanász.
Holdudvarnok, csillagász,
Ki az égen elbitangolt
Csillagokat hajkurász.
Régész, gépész, zenész,
Kertész, sebész: merész,
Látszerész, ékszerész,
Tettrekész tengerész.
Akvarellista, akvarista,
Masiniszta, forgalmista,
Mindig István, sose Pista.

FIÚKNAK
VALÓ FOGLALKOZÁSOK

BAK SÁRA rajzai

Kérdezzétek meg aputól, kinek mi a dolga, melyik mai, melyik régi, és melyik képzeletbeli mesterség.

RAJZOLJÁTOK

mindenik mesterség mellé a saját jelét.

DEMÉNY PÉTER versei

Éneknő

Látod, apa,
igazán csak egy bugyit
és egy csizmát kellett felvegyek,
és máris éneknő lettem.
Mert az éneknők
majdnem meztelenek,
te is tudod, apa,
mert kimeredt szemmel
nézel olyankor,
hiába forgatod most,
mert úgy van,
anya is szokott vigyorogni
az új fogával,
amit a múlt héten
csináltatott be a szájába,
úgyhogy én is éneknő vagyok,
még egy trikót veszek,
és máris énekelek,
nézd meg, apa,
ez most nem ugróköté, l,
hanem mikrofon, te buta.

Királylány

Ez nem törülköző, apa,
hanem én királylány vagyok,
mindenki mindig rám hallgat,
mindenkinek parancsolok,
és hogy merészel feleselni,
maga szemtelen söpredék?
Anya, fogd le abban a nyomban,
és vágd le szépen a fejét.

VÁLOGASSÁTOK KI,

mi a királykisasszonyé, és mi az énekesnőé!
Karikázzátok be azokat a dolgokat, amelyek
mindkettőjükhöz illenek.

BAK SÁRA rajzai

Kedves gyerekek!

A múlt tanévben 200 óvodai csoport és első, második osztály nyert tőlünk Gryllus-zenét CD-n vagy meséskönyvet, lehúzósképet, mert türelmes munkával 8 hónapon át kirakta, és beküldte nekünk Csipike lakodalmi képét. Ebben a tanévben is küldünk gyűjtőlapot, amelyre minden hónapban egy gyermekrajzos bélyeget kell felragasztanotok.

Kezdődik a kitartás-játék.

Májusban kiderül, hogy mi lesz a jutalom!

Név:

Óvoda / iskola:

Csoport / osztály:

Helység:

SZEPTEMBER		OKTÓBER	
NOVEMBER		DECEMBER	
JANUÁR		FEBRUÁR	
MÁRCIUS		ÁPRILIS	

Kedves barátaink, örömmel köszöntünk az új tanévben. A nyári vakáció idején is érkeztek levelek hozzánk. Lássuk, kiktől: **Mezei Gábor**, Vicsai Edina, Monó; **Ferencz Tamás**, Barót; **Marozsán Antónia**, Halmi; **Czézár Katinka**, Rugonfalva; **Csiszér Andrea**, Vajda Orsolya, Marosvásárhely; **Kercsuly Andor**, Zsibó; **Györfi Antónia**, Sebestyén-Bencze Amanda, Howson Hannah, Székelyudvarhely; **Divin Judit**, Nagyvárad; **Révész Henrietta**, Szatmárnémeti; **Pál Brigitta**, Temesvár; **Antal Stefánia**, Nagyszalonta; **Székely Edina**, Csíkszentdomokos; **Kristóf Alfréd**, Marosludas; **Szakács Lendvai Márk**, Kolozsvár; a **kolozsvári** 66-os Óvoda; a **csíkszentdomokosi** 6-os Óvoda; a **csíkszeredai** Napraforgó Napközi; a **szalárdi** Manócska Óvoda; a **szilágyperecseni**, a **zsibói**, a **tekerőpataki**, a **székelyhídi** óvodások; a **marosvásárhelyi** Művészeti Líceum I. és II. B, a M. Viteazul Gimnázium I. F, a Coşbuc Iskola I. C; a **csíkszentdomokosi** Márton Áron Iskola I. A, a Cseralji Iskola I.; a **kolozsvári** Apáczai Líceum II.; a **szatmárnémeti** Bálcescu-Petőfi Iskola I.; a **sepsiszentgyörgyi** Váradi József Iskola I. E osztálya; a **gyergyóalfalvi** I. B; a **zabolai** I. B; a **szalárdi** I. B; a **maroskeresztúri** II. B; a **varsolci** I. B, az **illyefalvi** I.; a **mérai** II. osztály.

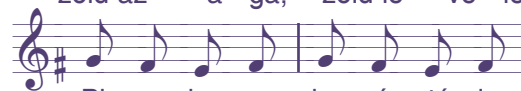

Kendős játék

A gyerekek körben, egymáshoz közel állnak, éneklük a dalt. Egy gyerek kívül körüljárja a kört, és akinek a vállára dobja a kezében tartott kendőt, az lesz a fogó, ő pedig szalad előre. Majd új gyerekekkel kezdjük előlről.

Tök, tök, diny-nye, bok-ros diny-nye,
zöld az á- ga, zöld le- ve- le,

Pi- ros bar- na bo- rí- tó- ja,

a- ki tud- ja, meg ne mond-ja, én tu- dom,

meg se mon-dom, meg se sza-ba- dí- tom.

ORAREND

[illegible]

BÁKAI MAGDOLNA

Béka-pályafutás

Kijárta a kis béka a békaiskolát,
szorgalmasan tanulta a matematikát
s melléje még sok komoly
és fontos tudományt.

Kis békának nagy célja van:
azt tervezi, kutatónak képezi magát,
s majd egy gólyaálló mellényt
hátha feltalál.

Reméljük, hogy időközben,
nem egy hosszú gólyacsőrben
végzi pályáját.

**Az elsősök a kis jeleket kivágva
beleragaszthatják, a másodikosok
beleírhatják a saját órarendjüket
a szemközti oldal hálójába.**

ZÁGONI BALÁZS

Aszfaltos mese

Júniusban, az utolsó óvodai napon Barnit az utcájuk elején kerek, piros tábla fogadta, benne egy fehér csík. Apa elmagyarázta, hogy mától nem lehet autóval behajtani az utcába, mert aszfaltozzák.

– Juhé, hát az jó dolog! – rikkantott Barni.

– Lesz parkolóhelyem – mondta Apa.

– Nem lesz annyi por, és nem kell annyit takarítanom – mondta Anya.

– Egész nyáron nem fogok unatkozni – mondta Barni.

– A bácsi szerint három hét múlva már aszfalton járhatunk – reménykedett Apa.

– Az óvó néni szerint pedig jó munkához idő kell – vágta rá Barni.

Hát ebben a kérdésben végül Barninak lett igaza. De ne vágjunk a dolgok elébe.

Barni szokatlanul jó gyerek volt a vakáció elején. Hajnali hat órákor felkelt, gyorsan felöltözött (az ovi alatt ez sohasem sikerült ne-

ki), hagyta Apát és Anyát aludni, csendesen kivitte a kisszéket a kapuba, és ott várta a munkásokat. Azok negyed hétkor érkeztek egy kisbusszal. Fél hétkor megjött a markológép és a buldózer sofőrje, és mindenki munkához látott. Nyolc órákor megérkezett az első betonkeverő is. Tíz nap alatt hosszú betonfalat építettek az utca egyik oldalára, hogy az eső ne mossa le többet a sarat az utcára. De az aszfaltozásnak még híre-hamva sem volt.

Az egyik munkás bácsi elmagyarázta Barninak, hogyan is készül az aszfalt. Először a buldózerrel elsimítják az utat, utána sódert hordanak rá, vagyis kisebb-nagyobb követ homokkal keverve. Aztán az úthengerek úgy összenyomják-préselik a sódert, hogy majd a legnagyobb kamionok alatt se sülyedjen be. Ezután jön az alapozó, ami olyasmi, mint a beton. Annak a tetejét bekenik szurokkal, és csak azután öntik az aszfaltot. De aszfaltból is két réteg van. A felső rétegben apróbb kavicsok vannak, és azt koptató rétegnek hívják. Merthogy ezt fogja koptatni majd az a sok-sok

autó, ami naponta átmegy rajta.

Barni elámult. Nem gondolta volna, hogy ilyen bonyolult dolog az aszfaltozás. Rögtön megkérdezte apától, hogy hol van az Aszfaltozó Egyetem, mert ő oda akar majd járni, ha nagy lesz. És szerintre fel is fogják venni a vizsgán, mert most nyáron mindent alaposan megfigyel, és már az egyetem előtt fogja tudni az aszfaltozás minden csínját-bínját.

Igen ám, de másnap indultak a tengerre nyaralni. Máskor ennek Barni örült volna, most viszont elszomorodott.

– Nem látom, amikor öntik majd az aszfaltot?
– Ne bánkódj, Barni, mire visszajövünk, nem lesz többé por és sár, és lesz hova leparkolnunk az autót!

A tengeren nagyon jól telt, de azért Barni titokban esténként azért imádkozott, hogy a bácsik ne haladjanak gyorsan az aszfaltozással.

És láss csodát, amikor lebernulva, tengeri homokkal és kagylókkal megrakodva hazaértek, minden úgy volt, mint amikor elmentek: az aszfaltozás semmit sem haladt, markoló-

gép, úthenger, betonkeverő sehol.

Apa bosszankodott. Beszélt a szomszédokkal, akik olyanokat mondtak, hogy „felháborító”, „rettenetes” és „netovább!” Aztán az egyik szomszéd bácsi elment valakinek telefonálni.

Másnap reggel Barni dühöngésre ébredt. Kiszaladt a kapuba. Jól sejtette: újra markolt a markológép, hengerelt az úthenger, és kevert

a betonkeverő. Egy hónap alatt elkészült az alapozás, és elkészültek a járdaszegélyek. Úgy néz ki, gondolta Barni, mint egy kifestős könyv, ahol meghúzták a vonalakat, és most már csak a kiszínezés van hátra. Csak itt mindent szurokfeketére fognak festeni. Méghozzá igazi aszfalttal!

Ekkor jött anya, és azt mondta:

– Barnikám, csomagolj, kérlek, mindjárt in-

dulunk Vásárhelyre!

Barni nagyon szeretett Vásárhelyre menni, ott lakott három unokatestvére is, és még Ika mama és Bé tata. De most egy csepp kedve sem volt elmenni itthonról.

– Soha sem fogom megtanulni az aszfaltozást, és nem fognak felvenni az Aszfaltozó Egyetemre! – sírt keservesen.

Vásárhelyen pedig esténként ugyanúgy imádkozott, mint a tengeren.

És lám, amikor két hét múlva visszaértek Kolozsvárra, minden pontosan úgy volt, mint amikor elmentek.

Apa bosszankodott, Anya idegeskedett, Barni nagyon boldog volt. Apa és a szomszéd bácsik levelet írtak a polgármester bácsinak, és leírták benne, hogy „felháborító”, „rettetések” meg „netovább!”

Telt-múlt az idő, és lassan kellett készülődni az iskolába, mert Barni ezen az őszen lett első osztályos. Iskolatáskát, füzeteket, írószereket vásároltak.

Aztán eljött az első iskolai nap. Barniék ko-

rán indultak, és késő délután érkeztek haza. Valami szokatlan volt a hazaérkezésben. Nem volt már ott a tábla. Be lehetett hajtani az utcába. Az eddigi gidres-gödrös út helyett... új aszfalton gurult a kocsi! Reggeltől délutánig leaszfaltozták a Barniék utcáját!

Apa és Anya nagyon boldog volt, de Barni belefúrta magát Anya ölébe, és ott sírt vigasztalhatatlanul. Apáék csokitvettek neki, mesét olvastak, többet is egymásután, de Barni szomorúsága nem akart elmúlni.

– Arra fogom kérni Jézust, hogy szedjék fel a bácsik az aszfaltot, és öntsék le még egyszer, hogy az egésznet tudjam végignézni!

Elég szomorúan telt az első iskolai hét. Barninak tetszett az iskola, de valahányszor reggel kilépett a kapun a vadonatúj aszfaltra, tekintete elkomorodott.

Aztán szombaton kora reggel, amikor végre nyugodtan lehetett volna aludni, olyan zaj verte fel álmából Apát és Anyát, hogy attól féltek, összedől a ház. Apa pizsamában szaladt ki a kapuba. Barni már ott ült a kisszéken, és

ha nem lett volna két füle, hátul összeért volna a szája, úgy mosolygott. Pontosan a házuk előtt két bácsi hatalmas fúrógéppel törte az alig egyhetes aszfaltot.

– Képzeld, Apa – lelkesedett Barni –, a bácsik kifelejtettek három kanálisfedőt! Most feltörik az egész aszfaltot Lukrécia néni üzletétől a mi házunkig, beteszik a vasfedőket, és újra leaszfaltozzák! Juhé, megtanulok aszfaltozni!

UNIPAN HELGA rajzai

Na, Istennek hála megérkeztünk az újabb tanévhez. Nekem ugyan immáron ki tudja hányadik, és köztetek is vannak, akik másodszor vagy harmadszor rugaszkodnak neki az új tanévnek – de ugye nem haragusztok meg, ha most én elsősorban azokra gondolok, akik Édesanyjuk, Apjuk kezét fogva vagy nagyobb testvérükkel először lépik át az iskola küszöbét. Első osztályos kis barátaimra gondolok, akik tavaszra már megtanulnak írni-olvasni, és akik közül sokan nekem írják első levelüket – amire mérhetetlenül büszke

vagyok, és öreg bácsi barátom azt mondja – lehetek is.

Igaz, se én, se Típetupa nem jártunk soha iskolába: minket öreg barátunk tanított meg írni-olvasni, miközben megírta a rólunk szóló történeteket, és sokat mesélt nekünk arról, milyen volt, amikor ő palavesszővel, palatáblával ment iskolába kisfiú korában. Tudom, most már ceruzával írtok vonalas füzetlapra, de gondolom ugyanúgy szorongtok, talán félték

Fodor Beatrix, Tekerőpatak

Fodor Eszter, Csíkszereda

is egy kicsit, amikor először léptek be az iskolába – mint annak idején ő. Hát ezért mondom, üzenem nektek kedves Feleségemmel, Típetupával együtt: fel a fejvel, ki a mellel, gyáva ember, aki nem mer! Ez a mi jelszavunk, és legyen immáron a Tietek is, kis elsős barátaim!

Kukucsinak nem tudom, mi a jelszava, mert tavasz óta a föld alatt turkál, csak a friss, porhanyós halmocskák

jelzik, merre halad őkelme.

No, de azért ne higgyétek, hogy nagyobb – másodikos, harmadikos barátaimról megfeledeztem. Őreájuk is szeretettel gondolok ezen az első iskolai napon. Azt üzenem nekik, segítsék, bátorítsák kis elsős barátaimat, hiszen nekik is jólesett, ha melőlük álltak nagyobb társaik.

És ne feledjete el írni nekem-nekünk, mert minden levélre válaszolunk úgy, mint eddig. Igaz, immár nem öreg Barátomnak diktálom a leveleimet, hanem Judit néninek,

mert szegény öreg immáron igencsak fáradékony – de a levél, akárcsak ez az üzenet tudjátok meg: tőlem származik!

Amíg ti vakációztatok, kirándultatok, lubickoltatok a nyáron, én keményen dolgoztam. Tipetupa nem győzte szárítani a gombát, aszalni a gyümölcsöt, amit télire hazahordtam neki. Immár csak a szedret és az édesvackort kell eltennünk télire (ez utóbbit Mackóék hozzák nekünk, ha megütötte a hóharmat).

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!**

**Bede Réka rajza,
Gyergyószentmiklós**

Kedves Barátaim, kezdődik a tanév! Jó tanulást kívánok, és várom leveleiteket.

Melyhez hasonló jókat,
CSIIPIKE

E lapszám támogatói:

Címlap: SOÓ ZÖLD MARGIT

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVIII. évfolyam, 307. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlap-szerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: **Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában.

ISSN 1221-776x.

Ára 1,6 lej

Kedves tanító néni,
jaj, de nagyon vártunk.
Egész vakációban
csak veled álmoltunk.
Vártuk a tanulást
és a leckeírást,
a sok mesét, éneket
és a matematikát.

Koncz Imola, Szamosújvár

Kátai Emília, Iszló ➡

Kedves Csipike!
Sokat olvastunk már rólad.
Szeretjük a meséidet. Jó lenne,
ha eljönnél hozzánk, és velünk
együtt járnál iskolába.

A túrterebesi másodikosok

Tóth Cintia, ▲
Margitta

Nagy Andrea, Székelyhid

Megszólal az iskola, kapuját kitarja,
Özönlik a sok gyerek: – Gyertek iskolába!
Hátukon az új táska, kezükben virág, bokréta,
Kacarásznak, nevetgélnek,
Így mennek az iskolába.

Kubinyi Regina Alexandra, Szatmárnémeti

Próbáljátok meg ti is! A szatmárnémeti Dariu Pop Iskola, a Református, a Voinicelul és a 13-as Óvoda már a 3. ovisuli találkozót szervezte meg. Játszottak, ismerkedtek, jót mulattak.

Fórizs Antónia, ➡
Szilágynagyfalu

A szeptember nagyon esős,
De leginkább jégesős.
Októberben szüretelnek
A szőlőbirtokos emberek.
Eljött már a hideg tél
Novembernek elején.
Ma van december hatodika,
Mindenki a Mikulást várja.
Most már december közepe,
Mégfagyott a barátom tehene.
Januárban sok a jég,
Ekkor kezdődik az új év.

Orbán Stefánia, Brassó

Somogyi Loránd, Szilágynagyfalu

Most van vége februárnak,
Kezdeté a farsangi bálnak.
Eljött már a március,
Illatozik a picus.
Eljött a bolondos április,
Minden időjárás hamis.
Májusban sok a virág,
És virágdús minden faág.
Eljött már június is,
Jobban süt a napocska is.
El is jött már július,
Július követi júniust.
Megjött augusztus végre,
A nyárnak is vége.

Barátosi Levente, Dés

Hunyorog a napsugár,
elmúlt a nyár,
elment már.
Csak egyik szemével
néz le a földre,
a másikat kinyitja
majd jövő évre.

Gazsi Evelyn, Magyarlapád

Gáspár Andrea, Visa

Én tatát nagyon szeretem.
Szoktam neki segíteni almát és
szőlőt szedni, levelet sepregetni.
Egy hete elesett a biciklivel, és el-
törött a karja. Én segítettem,
hogy tudjon felöltözni és megmo-
sakodni. Remélem hamar meg-
gyógyul, és ismét tudunk játszani.

Egyed Yvett, Gyergyószentmiklós

Rajz- üzenet

Beke Boróka, Zabola

Külüs Orsolya, Nagyvárad

Székely Edina,
Csíkszentdomokos

Rác Orsolya, Kolozsvár

Szalontai Róbert, Kolozsvár

